

Janko Polák:

Ob vodometu.

Šepeče med drevjem vodomet,
kot padal bi dežek droban.
Šepeče med drevjem vodomet,
k večeru nagiba se dan.

V tolmunu pa ribe plavajo,
bleste se kot čisto zlato.
V tolmunu pa ribe plavajo —
in urne so ribe takó.

Kot ribica zlata sreča je:
že meniš ti, da jo držiš.
Kot ribica zlata sreča je:
Smuk! — Šla je! — za njo strmiš...

Albin Čebular:

V sadovnjaku.

Holadirí, holadiró,
jabolka zrela so že medena,
hruška na bregu je že maslena,
holadirí, holadiró!

Holadirí, holadiró,
slivic obilo na vejah se klanja,
oreh o samih potičicah sanja,
holadirí, holadiró!

Holadirí, holadiró,
košek na rami vsak naj prinese,
pa naj si v njega sladkosti natrese,
holadirí, holadiró!

Holadirí, holadiró,
zimi na peči se bomo smejali,
koške ji polne skoz okno kazali,
holadirí, holadiró!